

Iskustva - vesti - poruke za decu

**Za dečje učitelje
IV 2012.**

IV tromesečje

JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Vaši darovi na delu

Vernici u Ekvadoru dugo su podržavali adventističke radio stanice u prenošenju dobre vesti o Božjoj ljubavi u njihovim domovima. Pre tri godine deo trinaestog subotnoškolskog dara pomogao je povezivanje radio-stanica kako bi oni mogli međusobno da koriste programe za emitovanje. Zahvaljujući vašem daru, još više ljudi u Ekvadoru mogu da čuju poruke nade i ljubavi putem radija.

Dragi vodo subotne škole,

Ovog tromesečja naša pažnja će biti usmerena na Južnoameričku diviziju koja obuhvata Argentinu, Boliviju, Brazil, Čile, Ekvador, Paragvaj, Peru, Urugvaj i okolna ostrva. U ovim zemljama živi oko 315 miliona ljudi, a među njima je više od 2 miliona adventista. To je u proseku jedan adventista na 150 ljudi.

Posebna proslava u trajanju od godinu dana

Ova godina obeležava stoti rođendan misionskih vesti koje su prvi put izašle 1912. Tokom godine prikazivaćemo barem jednu priču koja se pojavljivala u vestima za decu u prošlim godinama, kao i neke dodatne priče vezane za istoriju misionskih darova. Nadamo se da ste deca i vi uživali saznavajući više o tome kako je Bog dovodio ljude Isusu tokom godina.

Jezička zabava

Reči i fraze na portugalskom (zvaničnom jeziku Brazila) i španjolskom (zvaničnom jeziku Perua) nalaze se u ovom tromesečju. Audio

verzija ovih jezika postoji na našem vebajtu. Idite na www.AdventistMission.org. Zatim kliknite „Resources“, „Children’s Activities“ i „See It, Say It“.

Dar

Poseban dečji projekat ovog tromesečja je pripremanje materijala za obučavanje dece koja žele da vode male grupe u Peruu. Skinite naslovnu stranu ovih vesti sa našeg vebajta. Svake subote stavljajte Bibliju od flanelografa ili isprintanu sliku Biblije da biste pomogli deci da uvide koliko brzo njihovi darovi mogu da promene okolnosti.

- **DVD Adventistička misija** ovog tromesečja sadrži nekoliko priča iz Južnoameričke divizije, uključujući i priču samo za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- **Ukrasite prostoriju** slikama ljudi i lepih mesta isečenih iz časopisa ili turističkih brošura. Odštampajte zastave Brazila i Perua, i neka ih deca oboje. Stavite ih kao deo ukrasa ovog tromesečja.
- **Više aktivnosti**, uključujući recepte, igre i slagalice, dostupno je na našem vebajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“, a zatim „Children’s Activities“. Kliknite tekuće tromesečje.

Mogućnosti

Trinaesti subotnoškolski dar ovog meseca podupreće izgradnju:

- crkava za postojeće grupe vernika u zapadno-centralnom delu Brazila,
- crkve za adventističku akademiju u centralnom Brazilu,
- crkve za postojeće grupe vernika i osnovane male crkve u severnom delu Perua.
- **DEČJI PROJEKAT:** materijal za obuku dece koja vode male grupe u severnom delu Perua.

1. Beatrisin primer

Beatris živi sa majkom izvan Lime, glavnog grada Perua. [Pokaži Peru duž zapadne obale Južne Amerike.] Beatris voli da ide u subotnu školu i crkvu sa svojom porodicom. Naročito uživa u učenju novih pesama i priča iz Biblije.

Kada je imala šest godina, pridružila se klubu avanturista. Voli da kampuje i upoznaje druge avanturiste širom Perua. Njen klub ima dramsku sekciju na kojoj izvode biblijske priče.

Učenje svedočenja o Božjoj ljubavi

Pre sedmicu dana, gostujući propovednik govorio je o pomaganju drugima da saznaju za Isusa. Beatris je pažljivo slušala šta je pričao, jer je želela da čuje na koji način da govoriti svojim drugaricama o Isusu da bi one poželele da Ga upoznaju.

U to vreme jedna žene iz crkve dolazila je kod njih kući da proučava Bibliju sa Beatrisinom majkom i priprema je za krštenje. Majka ne zna mnogo da čita niti da piše, pa joj je bila potrebna pomoć da bolje upozna Bibliju. Beatris je išla na dečja proučavanja, ali je želela da sazna kako da *održi* biblijsko proučavanje nekom drugom. Zato je posmatrala ženu koja je proučavala sa njenom majkom.

Beatris je zamolila pastora da joj da komplet dečjih tema za proučavanje. Želela je da bude spremna za njih ako je neko pita nešto o Bogu. Molila se da joj Bog pošalje nekoga s kim bi proučavala.

Svedočenje Letisiji

Kada je Beatrisina crkva objavila da će održavati letnju biblijsku školu, Beatris i njena majka pozvale su decu iz susedstva da krenu s njima na program. Nekoliko dece je bilo i divno se provelo! U petak je Beatris pozvala decu da dodu u crkvu sledećeg dana. Letisija, jedna od Beatrisinih drugarica, krenula je s njom. Letisiji se dopala subotna škola i nastavila je da ide sa Beatris.

Te subote kada su Beatris i Letisija isle kući iz crkve, Letisija je pozvala Beatris u svoju kuću tog poslepodneva da pričaju o Bibliji. Beatris se nasmešila. Čekala je i molila se za ovaj trenutak kada će Božje istine moći da podeli sa nekim!

Nakon ručka, Beatris je rekla majci da ne ide ponovo u crkvu, već kod Letisije na biblijsko proučavanje. Onda je dobila jednu ideju. „Mama, zašto ti ne kreneš sa mnom?“

Majka i Beatris su otišle kod Letisije i majka je posmatrala devojčice kako zajedno proučavaju biblijske istine. Devojčicama je bilo zanimljivo da upoznaju Božje poruke ljubavi. „Hajde da ovo radimo svake subotne poslepodne“, predložila je Beatris.

Poučavanje majke da uči

Na putu kući, majka je rekla Beatris: „Vas dve ste izgledale kao da baš uživate u proučavanju, pa me je to podstaklo na razmišljanje da i ja to radim.“ Beatris se široko osmehnula. Bilo joj je dragو što je njena majka želela da posvedoči nekom o svojoj veri.

Majka i Beatris išle su kod Letisije svakog subotnog popodneva. Majka je primetila da su Beatrisine starije sestre kod kuće i pozvala ih da proučavaju Bibliju sa njom. One su se složile i majka je počela da proučava s njima dok je Beatris proučavala sa Letisijom. Beatris je bila tako ponosna na svoju majku, jer je znala da joj čitanje ne ide jednostavno. Nikada ranije nije nekom držala biblijski čas. Beatris je pomogla majci čitajući pitanja i biblijske tekstove, a majka bi objasnila njihovo značenje.

Širenje Božje ljubavi

Nakon što su devojčice proučavale zajedno nekoliko meseci, sve tri sestre predale su svoj život Bogu. Njihovi roditelji bili su impresionirani promenama koje su videli na svojim devojčicama. Bili su na njihovom krštenju i odlučili da i sami saznaju više o Bogu. Zamolili su Beatris i njenu majku da proučavaju Bibliju sa njima. Letisijina majka odlučila je da se krsti, a njen otac želi još proučavanja pre nego što donese odluku da sledi Boga.

Beatris ima savet za decu: „Nemojte se bojati da govorite drugima o Bogu i pozivate ih u subotnu školu. Ako vas Bog zamoli da drugima držite biblijske časove, učinite to. Pomozite im da upoznaju Isusa.“

Informativni odeljak

- Peru leži duž Pacifičkog okeana. Andi formiraju prirodnu granicu kroz zemlju. Zapadni deo planina je sušno zemljiste. Istočno od planina vlada vruća i vlažna klima, tropska kišna šuma. Ovde je mesto rođenja reke Amazon koja teče skroz do Atlantskog okeana.
- Beatris i njena majka i prijatelji pohađaju malu crkvu koja nema svoje mesto okupljanja. Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će izgradnju crkve za ovu grupu vernika koja je u porastu.
- Pogledajte dečju priču na DVD-ju Adventistička misija.

2. Rad za Isusa

Klarita ima osam godina. Živi u gradu koji se prostire preko prelebih brda u istočnom delu Perua. Tokom većeg dela godine je toplo i vlažno. Poljoprivrednici uzgajaju pirinac, narandže, banane i druge namirnice koje volimo da jedemo.

Sastanci Svete sedmice

Svake godine stanovnici Perua – i najvećeg dela Južne Amerike – proslavljaju sedmicu pred Uskrs, koju nazivaju Sveta sedmica. Crkve imaju parade i posebne sastanke da podsete ljudi da je Isus umro i vaskrsao iz groba. Adventistička crkva takođe planira posebne sastanke tokom ove sedmice. Oni žele da pomognu ljudima da uvide koliko ih Isus voli i da je umro kako bi ih spasio.

Klaritina crkva ima sastanke za decu, kao i za odrasle. Prošle godine Klarita je pozvala pet svojih drugarica na te sastanke. Deca su se zabavljala slušajući biblijske priče, pevajući i radeći aktivnosti koje su im pomogle da zapamte priču koju su naučili. „Nacrtali smo crteže o Isusu i napravili papirno cveće“, kaže Klarita. „Isekli smo

palmino lišće od papira da nas podseti kako su ljudi stavljali palmino lišće na stazu kada je Isus ujehao u Jerusalim na magarcu. Jedne večeri smo pravili figurice od gline dok smo slušali priču o Davidu i Golijatu.“

Dečji biblijski klub

Klaritini prijatelji dolazili su na svaki program. Bilo im je zabavno, a onda žao kada su se programi završili. Kada je Klarita ispričala mami da su njene drugarice želele da sastanci i dalje postoje, majka je predložila Klariti da ih pozove kod njih kući u petak uveče da bi slušale još biblijskih priča i pevale pesme o Isusu. Klariti se ideja dopala i bila je sigurna da će se dopasti i njenim prijateljima.

Klarita je pozvala svoje prijatelje da dođu kod nje. Razmišljala je o deci koja bi uživala na sastanku pa je i njih pozvala. U petak veče kuća je bila ispunjena decom. Pevali su, slušali biblijsku priču i moliли se zajedno. Onda su imali biblijsko proučavanje za decu. Svako dete je ponelo kući svoj list sa biblijskom temom.

Klarita je pozvala decu i u subotnu školu, ali pošto živi daleko od crkve, deci je teško da dođu. Ponekad je njeni majka iznajmljivala mototaksi, motor na tri točka koji služi kao taksi, da bi pokupila decu koja žele da idu u crkvu. Nekad je petoro ljudi došlo u crkvu na jednom mototaksiju.

„Bog računa na nas“

Klarita i njeni majka završile su biblijska proučavanja od 13 tema, ali deca su želela da nastave sa dolascima. Zato su majka i Klarita upotrebile druge biblijske priče. „Moji prijatelji žele da i dalje dolaze na malu grupu“, kaže Klarita. „Zato ćemo mi nastaviti sa tom praksom. Većina mojih drugarica ne dolazi u crkvu, zato je važno da ih učimo o Bogu. Neko mora, inače neće saznati koliko ih Isus voli.

„Ja želim da svako dete zna da ga Bog voli i da ga nikad neće ostaviti“, kaže ona. „Bog računa na nas.“

Misionski odeljak

- Mnoga deca u Južnoj Americi pohađaju sastanke male grupe samo za decu. Programi uključuju pevanje, biblijske priče, vreme za molitvu, igru ili kreativne aktivnosti koje će pomoći deci da zapamte pouku koju su naučili.
- Većina biblijskih klubova održavaju se u domovima ljudi. Ponekad su roditelji učitelji, a nekada dete vodi sastanak.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja omogućiće priručnike za decu-vode koji će ih obučiti u tome kako da vode malu grupu. Onda će još više dece moći da posvedoči svojim prijateljima o Božjoj ljubavi.

Aktivnost

Učenje španskog jezika

Španski jezik je jednostavan za izgovor. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima, a glas D se izgovara zubno, kao englesko *the*.

Fraza	Izgovor
Blagoslovena subota	fa-LIS SA-ba-do
Dobrodošli	bi-EN-vn-I-do
Zdravo	O-la
Molim vas	Por fa-VOR
Hvala	GRA-si-as
Da	si
Ne	no
Doviđenja	a-di-OS

3. Molitva za tatu

Ingrid živi u maloj kući na prljavom putu u jednom gradu na severu Perua. Neke od njenih najranijih uspomena tiču se odlaska sa svojom majkom u domove ljudi radi proučavanja Biblije. Ingrid je

tiho sedela i slušala kako majka objašnjava ljudima Božju reč. Znala je da jednog dana želi da i ona nekog dovede Isusu. Nadala se da će to biti njen tata.

Molitva za tatu

Tata nije voleo Isusa. On je pio i koristio opojne droge. Često je svaki dinar koji je imao potrošio na alkohol i droge, pa ništa nije ostajalo za hranu. Čak je i kraq da bi kupio drogu. Ingrid nije mogla da spreči tatu da ne pije, ali mogla je da se moli za njega. To je i činila. Svakog dana se molila da tata preda svoje srcu Bogu i prestane da koristi te loše stvari. Često mu je govorila: „Tata, Bog te voli i želi da imaš bolji život. Molim te, dozvoli Isusu da ti pomogne. Podi s nama u crkvu.“

Ponekad je tata išao u crkvu samo da bi ugodio porodicu. I vremenom je prestao da koristi drogu. Međutim, i dalje nije pozvao Isusa da bude deo njegovog života. Ingrid je nastavljala da se moli za njega. Nije htela da dozvoli tati da propusti odlazak na nebo!

Kada je Ingrid imala osam godina, otac je predao život Bogu. Potpuno se promenio! „Ja sam prva osoba koju si dovela Isusu“, otac je kazao Ingrid jednog dana s osmehom. „Sada i ja želim da drugima govorim o Bogu, kao što mama i ti radite.“

Ingrid je pokazala tati kako da proučava Bibliju. Bilo mu je teško jer nije naučio dobro da čita, ali dok je čitao Bibliju, poboljšao je čitanje. Tata je drugima govorio šta je Isus učinio za njega i uskoro je bio spremjan da proučava sa bilo kim ko bi to zatražio. Novcem koji je nekad trošio na droge, tata je kupio malu radnju i vredno radio da zbrine porodicu. Kada bi mušterije dolazile, često su ga nalazile kako, s otvorenom Biblijom u rukama, priča nekome o Bogu.

Ingridina mala grupa

Ingrid je proučavala Bibliju sa svojim priateljima. Osmoro njih se sastajalo na biblijskim proučavanjima u jednoj kući. Ingrid je išla i u druge domove da proučava Bibliju s decom. Koristila je posebna dečja biblijska proučavanja pod nazivom „Ja verujem“. Ingrid je pozvala svoje prijatelje i u crkvu, i kada su završili biblijska proučavanja, sva deca su prihvatile Isusa kao svog Spasitelja.

Kada su deca završila proučavanja, Ingrid je pronašla priče u Bibliji koje su mogli zajedno da čitaju i razgovaraju o njima na maloj

grupi. „Ja i dalje vodim malu grupu“, kaže ona. „Neka deca su tu od početka, a druga su nova.“

„Tako sam srećna što je moj tata predao svoj život Isusu“, kaže Ingrid. „Mnogi ljudi koji su pili i uzimali drogu sa mojim tataom, sada su mrtvi ili su u zatvoru. Ali moj tata je nova osoba u Isusu.“

Ekipa za Isusa

Prošle godine Ingrid i njeni roditelji doveli su skoro 60 osoba Isusu. Porodica je osnovala jednu crkvu i dve male grupe koje zajedno proučavaju Božju reč. „Predao sam svoje srce Bogu jer su se Ingrid i njena majka molile za mene“, kaže tata. „Ingrid me je podsećala da je jedino Bog dovoljno moćan da nadvlada demone koji su od mene pravili roba alkoholu i drogama. Ona me je uporno pozivala da dozvolim Isusu da promeni moj život. Zahvalujem Bogu što mi je dao tako predivan dar kao što je verna žena i kćerka koja se moli.“

Dečaci i devojčice, neko koga poznajete treba da upozna Isusa. Izaberite za koga biste mogli da se molite ove sedmice. Zamolite Boga da vam kaže kako da im pomognete da pozovu Isusa u svoje srce.

Kada dajete misionski dar subotom, novac pomaže ljudima koji možda nemaju prijatelja koji bi ih pozvao u crkvu da čuju za Isusa. Ne zaboravimo da donosimo dar svake sedmice kako bi i drugi mogli da upoznaju Isusa.

Misionski odeljak

- Ingrid i njena porodica žive blizu Pacifičkog okeana na severu Perua. Svako od njih vodi malu grupu koja druge upoznaje sa Isusom.
- Ingrid je nekoliko svojih prijatelja dovela Isusu zato što je dopustila da njena svetlost sija za Isusa.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će da se izgradi nekoliko jednostavnih crkava za grupe vernika kao što su ove koje su osnovane uz pomoć Ingrid i njene porodice.

4. Verni Renalto

Renalto živi u istočnom delu Perua u jednom gradu na planinama prekrivenim drvećem. Još odmalena je išao u adventističku crkvu u gradu. Renalto voli da uči o Bogu.

Međutim, kada je imao pet godina, njegova porodica prolazila je kroz teške trenutke. Otač nije imao posao, pa je majka morala da radi kako bi platila račune. Ali njen posao je zahtevao rad subotom. Stoga je porodica prestala da odlazi u crkvu.

Renalto nije želeo da propusti crkvu. Zamolio je roditelje da mu dozvole da sam ide u crkvu. To je bilo blizu, pa se majka složila. Renalto je išao svake subote. Često se molio da Bog pomogne njegovim roditeljima da se vrate u crkvu. Nastavio je da ih poziva u crkvu iako bi oni izgubili poslove ako ne bi radili subotom.

Pomoć majci

Kada je Renalto imao osam godina, pitao je majku za dozvolu da pomogne porodici u zarađivanju novca tako što će prodavati turistima domaće kolače. Majka se složila, pa je svakog dana nakon škole Renalto prodavao kolače koje je njegova majka pravila.

Ponekad je majka molila Renalta da prodaje slatkiše subotom kada ima više turista, ali je Renalto odbijao. „Ne mogu da ukažem takvo nepoštovanje Bogu“, rekao je Renalto. I ponovo je pozvao majku da krene s njim u crkvu. Ona je uzdahnula i kazala kako bi želela da to može, ali je porodici potrebna njena plata da bi kupili hranu.

Novi prijatelji

Jednog dana Renalto se upoznao sa adventističkim parom koji je posećivao grad za vreme praznika. Želeli su da se presele u Renaltov grad, pa su ga pitali gde je najbliža adventistička crkva. Renaltova porodica upoznala je ovaj novi par i dve porodice su se sprijateljile. Kada je par saznao da je Renaltova majka dobra kuvarica, pozvali su je da otvoriti restoran u njihovom domu. Ona je bila oduševljena. Par je iznajmio Renaltovoj porodici par soba u njihovoj kući u kojima bi živeli i vodili restoran.

Uskoro je otac pronašao bolji posao i porodica je ponovo počela da zarađuje dovoljno za udoban život. Ali najbolje od svega je što je cela porodica opet krenula u crkvu. Renaldo je bio tako srećan!

Svedočenje o Božjoj ljubavi

Renaldo uživa da svedoči svojim priateljima iz razreda o Božjoj ljubavi. Dve njegove drugarice su saznavale više o Bibliji, pa ih je Renaldo pozvao da proučavaju u njegovoj kući. Želeli su da vlasnik kuće i njegova supruga poučavaju devojčice, ali oni su rekli: „To su tvoje drugarice. Ti ih uči.“ Zatim su se ponudili da mu pomognu da otpočne malu grupu za decu. I tako je Renaldo osnovao sopstvenu malu grupu.

Uskoro je bilo šestoro dece koja su dolazila. Zajedno su proučavali teme i nakon završetka, dvoje od njih zatražilo je da se krsti. Jedna devojčica se zvala Sandra.

Nova mala grupa

Renaldo je osnovao drugu malu grupu u Sandrinom domu. Njeni roditelji nisu adventisti, ali su bili srećni da prime decu koja će dolaziti sastanke male grupe u njihovom domu. Čak su i oni bili prisutni na maloj grupi i pozivali ostale odrasle da im se pridruže.

Zahvaljujući maloj grupi koja se sastajala u Sandrinom domu, njen otac je prihvatio Isusa kao svog Spasitelja. Sada Sandrini roditelji idu na bogosluženje sa njom u malu adventističku crkvu. Otpočeli su sopstvenu malu grupu za odrasle. Dečja grupa se povećala na 25 članova – previše njih za dom Sandrinih roditelja, pa su se zato podelili u dve male grupe i okupljaju se u crkvi. Renaldo poučava stariju decu. „Ja sam jedan od najmlađih u grupi“, kaže on, „ali mi oni dozvoljavaju da je vodim.“

Rast kao rezultat svedočenja

Renaldo ohrabruje decu u svojim malim grupama da pozivaju druge da dođu. Zato se male grupe neprestano uvećavaju.

„Drago mi je što me je Bog čuvaо pored sebe za vreme teških trenutaka kroz koje je moja porodica prolazila“, kaže Renaldo. „Radujem se što su oni ponovo u crkvi i što su me moji adventistički prija-

telji ohrabrili da počnem sa radom malih grupa. Mnogi sada dolaze u crkvu zahvaljujući tome. Bog mnogostruko blagosilja moju veru.“

Mi možemo da svedočimo o našoj veri u susedstvu i u školi. A kada dajemo svoj misionski dar, mi pomažemo deci i odraslima širom sveta da druge poučavaju o Isusu.

Misionski odeljak

- U mnogim oblastima Perua – i širom Južne Amerike – male grupe dobrodošlicom pozdravljuju ljude koji dolaze da uče o Isusu u prijateljskom okruženju. Budući da pristiže sve više ljudi, ove grupe se uvećavaju i množe. Neki čak osnivaju nove grupe vernika u području koje je daleko od postojeće crkve. Novi vernici postaju nova crkva.
- Međutim, često ovi novi vernici ne mogu uvek da priuštite iznajmljivanje ili kupovinu mesta za bogosluženje.
- Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će u izgradnji nekoliko jednostavnih crkava za grupe vernika kao što su ove koje su nastale zahvaljujući radu Renalta i ostalih porodica.

5. Pesma za Isusa

Devetogodišnja Karen jedva je čekala da saopšti novosti svojoj majci! Zamolili su je da peva solo na školskom programu. Karen je volela da peva i otkrila je kako je zabavno pevati popularne pesme.

Upoznavanje Isusa

Karen i njena majka su nekoliko meseci dolazile u adventističku crkvu, ali otac obično nije išao sa njima. Zatim je brat Luis, crkveni starešina, pozvao Kareninu porodicu da dođu u njegov dom na subotnu večeru i da razgovaraju o Isusu. Porodica je otišla i lepo se provela dok su slušali o Bogu. Čak je i Karenin otac uživao.

Pre nego što su krenuli kući, brat Luis je pozvao Kareninu porodicu na biblijska proučavanja sa njim u njihovoj kući. Svi su se složili. Karen je željno očekivala brat Luisovu posetu. Sviđalo joj se kako ih uči o onome što Biblija govori.

Porodica je zajedno proučavala Bibliju nekoliko meseci. Jednog dana Karenina majka je kazala brat Luisu da bi želeta da se krsti. „I ja želim da se krstim!“, rekla je Karen. Brat Luis se nasmešio i pogledao u Kareninog oca. Međutim, on je kazao da još uvek nije spremam. Otac je nastavio da održava bogosluženja sa porodicom kod kuće, a nekad je išao u crkvu na posebne programe, međutim postojale su druge stvari koje je želeo da radi subotom.

Pronalaženje nove pesme

Što je više Karen učila o Isusu, prestajala je da peva popularne pesme i birala samo one koje proslavljuju Boga. Naročito voli da peva sa porodicom na kućnom bogosluženju.

Karen ide u državnu školu, a programi se često održavaju subotom. Kada ju je učiteljica pozvala da peva na jednom od posebnih školskih programa, Karen joj je rekla da neće biti tu jer ona sada proslavlja Boga subotom u crkvi.

„Ja volim da pevam za Isusa“, kaže Karen. Ona peva sama i sa drugom decom na bogosluženju. „Ja želim da pevam Bogu u slavi i da govorim drugima o Isusovoj ljubavi“, kaže Karen.

Karen je takođe član izviđača koji često učestvuju u bogosluženju. „Tako sam radosna što me je Bog naučio da pevam novu vrstu pesama. Pevanje za Isusa me čini mnogo srećnijom nego popularne pesme koje nemaju nikakvo značenje.“

Karen svojom muzikom želi da kaže drugima – a naročito svom ocu i učiteljici – da joj je Isus dragocen.

Svedočenje o Božjoj ljubavi

Karenina crkva ima puno dece i oni uče da svedoče o Božjoj ljubavi pozivajući svoje prijatelje u subotnu školu i na sastanke male grupe.

Mi možemo da svedočimo o Božjoj ljubavi na tako puno načina. Kako vi možete da posvedočite o Bogu svojim susedima ili prijateljima iz razreda ove sedmice?

Kada dajemo svoj misionski dar, mi smo takođe svedoci Božje ljubavi. Ne zaboravimo da mnogi ljudi još nisu čuli za Isusa, a mi možemo da im pomognemo da Ga upoznaju kada dajemo svoje darove.

Misionski odeljak

- Jedna od 80 osoba u Peruu je adventista. Jedan razlog za ovakav rast je što ljudi pozivaju svoje prijatelje na sastanke malih grupa u svojim domovima. Tu oni mogu da uče o Božjoj ljubavi u prijateljskom okruženju.
- Karen živi u istočnom delu Perua, nedaleko od izvora reke Amazon. Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u izgradnji jednostavne crkve za grupu vernika u istočnom Peruu.

Aktivnost

Učenje španskog jezika

Španski jezik je jednostavan za izgovor. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima, a glas D se izgovara zubno, kao englesko *the*.

Brojevi

Jedan
Dva
Tri
Četiri
Pet
Šest
Sedam
Osam
Devet
Deset

Izgovor

U-no
dos
tres
KVA-tro
SIN-ko
seis
si-E-te
O-ćo
nu-e-ve
di-ES

6. Mladi misionar

Volis Stal je imao samo četiri godine kada je njegova porodica napustila Ameriku da bi radila za Boga u mestu koje je njegov otac nazivao „najtežim mestom na svetu“. Porodica je otplovila u Južnu Ameriku gde je služila i bogatima i siromašnima u Boliviji i Peruu. Njihova srca bila su ganuta kada su videli Inka Indijance, nekada moćnu civilizaciju, kako su sada siromašni, bolesni i oslabljeni alkoholom i zlostavljanjem.

Slično mnogoj deci koja žive u stranoj zemlji, Volis je brzo naučio jezik Indijanaca. Pomagao je roditeljima prevodeći im dok su se oni starali za medicinske potrebe ljudi u klinici koju su otvorili.

Teški životi, velike potrebe

Volisu i njegovoj porodici život nije bio lak. On je često pomagao majci i sestri u klinici dok je tata putovao daleko kako bi svedočio ljudima o Božjoj ljubavi.

U to vreme nije bilo hotela u kojima bi moglo da se odsedne, niti su ljudi imali automobile. Jahali su konje gde god je trebalo ići. Jednog dana se tata vratio bolestan sa dugačkog i teškog putovanja preko planina. Svaki zglob u telu boleo ga je usled mnogobrojnih noći koje je spavao na hladnoj, tvrdoj zemlji.

Jednog dana su iz udaljene provincije došli glasnici da bi videli tatu. „Molim te“, preklinjali su, „doveli smo mule i natovarene konje da bismo poveli učitelja natrag sa sobom.“

Tata je žalosno odmahivao glavom. Nije imao učitelja koga bi im poslao. Dok se borio da objasni ovo delegaciju, jedan od Indijanaca kazao je nešto mladom Volisu. Volis mu je odgovorio na njegovom dijalektu. Indijanac mu je postavio još pitanja i dečak je odgovarao. Indijanci su postajali sve ushićeniji.

„Ja ču ići“

„Molim te“, rekao je jedan čovek, „pusti svog sina da krene s nama i da nas uči!“

Tata je vrteo glavom. „On je samo dečak. Nije spremam da poučava.“

„Ako bi nas učio samo ono što on zna, mi bismo bili srećni“, insistirao je čovek.

„Tata“, kazao je Volis, „pusti me da idem. Biću dobro.“ Tata je bio dirnut, ali je ipak odbio. Znao je da će jednog dana Volis biti spreman za takav zadatak, ali je još uvek bio premlad da ide sam u planine. Konačno, delegacija se vratila kući sa obećanjem da će učitelj doći jednog dana.

Volis je odrastao na misionskom polju, služeći stanovnicima Anda i Amazona.

I vi rastete na misionskom polju, jer je Božje misionsko polje sve oko vas. Ne morate da učite teški jezik ili živite u stranoj zemlji da biste bili misionar. Možete da budete misionar govoreći svojim prijateljima da ih Isus voli i da želi da bude njihov prijatelj. A kada dajete svoj misionski dar, vi pomažete drugima da saznaju za Isusa u mestima za koja možda nikad nećete ni znati.

Preuzeto od Kay D. Rizzo, *Determined to Love* (Pacific Press Publishing Association, 1988).

Misionski odeljak

- Volis Stal i njegova sestra Frenita bili su velika pomoć svojim roditeljima koji su radili među Indijancima u Peruu i Boliviji.
- Mnogi su govorili da su Indijanci previše glupi da bi išta naučili, previše neuki, previše prljavi, previše lenji i da nisu vredni vremena misionara. Međutim, Stalovi su odbili da to slušaju. Njihov rad pomogao je u osnivanju 46 misionskih škola među Indijancima Perua i Bolivije.
- Kao rezultat njihovog rada i zalaganja, hiljade Indijanaca prihvatile su Isusa kao svog Spasitelja i postali odani vernici adventističke crkve.

7. Markosova poruka ljubavi

Narednih nekoliko sedmica slušaćemo priče o deci koja žive u Brazilu. [Pokazi Brazil na karti.]

Markos živi u jednom malom gradu u centralnom delu Brazila. U crkvu ide odmalena. Njegova mala crkva deli pastora sa još nekoliko drugih crkava u obližnjim gradovima. Zbog toga pastor ne može da bude s njima svake subote. Tada se vernici smenjuju u vođenju bogosluženja.

Pre nekoliko godina Markos je govorio na Sedmici molitve za decu u svojoj crkvi. Vredno je radio da bi naučio svoju propoved i lepo je izneo. Mnogi ljudi su kazali da ih je Bog blagoslovio za vreme te propovedi. Zbog toga su vođe često molile Markosa da propoveda u crkvi. Markos bi želeo da postane pastor kad odraste. On zna da pastor radi više od propovedanja, jer često ide sa svojim pastorom u posete bolesnima i žalosnima.

Vest o Markosovom talentu za propovedanje se proširila, pa Markos i njegova majka sada autobusom idu u obližnji mali grad gde on propoveda jednom mesečno u maloj crkvi koja pripada regionu njihovog pastora. Vernici vole da ga slušaju dok propoveda. „Markos nam pomaže da shvatimo da možemo učiniti više nego što mislimo da možemo ako samo zamolimo Boga za pomoć“, kaže jedan vernik.

Mala grupa

Crkve u Južnoj Americi ohrabruju svakog da pomogne rastu crkve. Oni dele svoje crkve na male grupe koje se sastaju u domovima vernika. Zatim pozivaju svoje prijatelje i susede da im se pridruže i nauče više o Bogu i Bibliji.

Markosova crkva imala je nekoliko malih grupa, ali sve su bile za odrasle. Markos je želeo da osnuje grupu za decu i tinejdžere, pa je zamolio pastora za pomoć. On mu je dao neke materijale za vođe, samo za decu i tinejdžere, i ohrabrio je Markosa da pozove svoje prijatelje iz razreda i susede, i tako otpočne sopstvenu malu grupu.

Markos je proučavao taj materijal i zatim pozvao svoje drugare i komšije da dođu. Sada se okuplja 10-12 dece svake sedmice. Polovina njih je iz crkve, a ostali su iz škole i susedi. Mala grupa se sastaje

u Markosovoj kući. Oni pevaju pesme i imaju zajedničke aktivnosti kao što je igranje igara ili diskusija o nekim pitanjima.

„Jednom smo naduvali balone i držali ih u jednoj ruci“, kazao je Markos. „U drugoj smo imali objekte koji su mogli da probuše balon. Onda smo pokušavali da probušimo balon drugih ljudi dok smo u isto vreme štitili svoj. Zatim smo razgovarali o tome kako baloni predstavljaju naše živote i kako oštiri objekti jesu prepreke koje nam se nađu na putu. Pričali smo kako nam Bog pomaže i štiti nas od prepreka u našem životu kako bismo ojačali i kako ne bismo pali.

Nakon aktivnosti prolazimo lekciju. Ponekad koristimo lekciju koja se nalazi u materijalu za vođe, a nekada sastavimo sopstvenu lekciju. Ali svako u grupi dobija priliku da vodi aktivnost ili lekciju. Na taj način se svi uče veštini vođenja“, kaže Markos.

Markosova briga

Markos voli da govori drugima o Bogu. Međutim, prošle godine se dogodilo nešto što ga je rastužilo. Njegov otac je prestao da dolazi u crkvu. „Vernici crkve su ga posetili i kazali mu da im nedostaje“, priča Markos. „A mama, moja braća i sestre i ja se molimo da se vrati Bogu. On dolazi u crkvu kada ja propovedam, tako da se trudim da spremim propoved koja će dodirnuti njegovo srce. Znam da su ga neke moje propovedi dotakle, jer samo mogao da vidim suze u njegovim očima. Molim se da čuje i sasluša Božji glas i vrati se nazad. Odluka mog oca da napusti Boga navela me je da sledim Božje vođstvo i služim još više nego dosad“, kaže Markos.

Markos nas je zamolio da se molimo za njegovog oca i sve one koji su okrenuli svoja leđa Bogu. „Moramo ostati verni Isusu“, kaže on. „Želim da svi znaju da bez obzira sa kakvim poteškoćama se susrećemo u našem životu, Bog nas voli. Moramo da se molimo jedni za druge i da budemo verni Isusu.“ Hajde da se sada pomolimo za Markosovog oca i svakoga ko treba da preda svoje srce Bogu.

[Završite molitvom.]

Misionski odeljak

- Markos živi u malom gradu u centralnom delu Brazila. Crkva u njegovom gradu se okuplja u garaži. Oni imaju zemljište za izgradnju crkve, ali ne mogu da prikupe dovoljno novca da je sagrade.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će ljudima u Markosovom gradu da izgrade jednostavnu crkvu gde mogu da pozovu svoje susede da saznaju više o Božjim planovima za njihove živote i da odluče da Ga slede.

8. Zauzeti u radu za Boga

[Nabavite kartu Južne Amerike ili globus.]

Vitorija ima devet godina. Ona živi na ostrvu reke Amazon u Brazilu. [Pokaži Amazon na severu Brazila.] Njena kuća je sagrađena na štulama. Šta mislite zašto ljudi tako grade svoje kuće? [Neka deca odgovore.] Za vreme kišnih sezona reka Amazon raste i često poplavi ostrva. Kuća sazidana na štulama je bezbednija kada reka nabuja.

Ostrvo na kom živi Vitorijina porodica nema puteve, tako da oni nemaju auto. Umesto toga koriste čamac za kretanje, ili javni motorni čamac kada treba da kupe hranu, odeću ili posete drugo ostrvo. Šta mislite da li bi bilo zabavno živeti na Vitorijinom ostrvu?

Cela Vitorijina porodica zauzeta je u svedočenju drugima o Božjoj ljubavi. Ona je još odmalena išla sa ocem na male grupe.

Zauzeti za Boga

Vitorija voli da bude zauzeta za Boga. Svake sedmice ona vodi dečju malu grupu u kući svoje drugarice. Ali radi i više od toga – pomaže svom ocu u pripremi radio-emisija.

Kada je njen otac otpočeo taj program, govorio je odraslima o Bogu. Zatim bi zamolio Vitoriju da ispriča priču za decu. Sada oni vode program zajedno.

„Ja pričam priču“, kaže Vitorija. „Puštamo muziku, iznosimo molbe za molitvu i razgovaramo o zdravlju. Moj otac onda ima kratku propoved.“

Radio-stanica doseže ostrva oko Vitorijinog doma i mnogi ljudi je slušaju. Šalju pisma u kojima kažu da im se sviđaju programi. Pastor kaže da je ovaj radio program pomogao mnogim ljudima koji žive na ostrvima blizu njihove kuće da saznaju za crkvu.

„Ponekad pričamo o malim grupama koje vodimo“, kaže Vitorija. „Onda kada pozovemo ljude da nam se pridruže, oni znaju već nešto o tome i voljni su da dođu.“

Nova crkva

Vitorija i njen brat Danijel su članovi Izviđačkog kluba. Klub ima nekoliko članova koji nisu adventisti. „Mi pozivamo svoje prijatelje da dođu i molimo se za njih. Sedmoro planira da se krsti“, kaže Vitorija.

„Ponekad Danijel i ja propovedamo u crkvi. Stalno tražimo načine da posvedočimo ljudima o Božjoj ljubavi.“

Dečaci i devojčice, Vitorija i njena porodica su zauzeti radeći za Isusa. I mi možemo da radimo za Isusa upravo ovde gde živimo. Možemo drugima da govorimo o Bogu, da se molimo da predaju svoja srca Isusu i da dajemo svoj misionski dar svake sedmice. Na taj način ljudi koje možda nikada nećemo sresti na ovoj zemlji mogu saznati da ih Bog voli. Postoji toliko mnogo toga što možemo da učinimo! Hajde da budemo zauzeti – baš kao Vitorija.

Informativni odeljak

- Reka Amazon teče duž severnog dela Brazila. Mnoge manje reke ulivaju se u nju. Kako se velika reka približava Atlantskom oceanu, usporava se i širi, stvarajući stotine ostrva u reci.
- Vitorija živi na jednom od ovih ostrva reke Amazon. Na njenom ostrvu nema puteva, pa porodica koristi čamac da bi otišli u crkvu, u posetu susedima i u kupovinu.

Aktivnost

Hajde da učimo portugalski jezik

Portugalski je zvanični jezik Brazila. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima u koloni za izgovor. Slovo *r* zvuči gotovo kao *d*.

Fraza	Izgovor
Dobro jutro	bon DI-a
Blagoslovena subota	fe-LIS SA-ba-do
Dobrodošli	bein VIN-do
Molim vas	por fa-VOR
Hvala	o-bri-GA-do
Nema na čemu	đi NA-da
Da	sin
Ne	nou
Dovidenja	čou

9. Marijine molitve

Marija živi u jednom malom brazilskom selu. [*Pokaži Brazil na karti.*] Njeni roditelji su poljoprivrednici. Oni vredno rade na uzgajanju pirinča, belog pasulja i banana. Mala porodična kuća napravljena je od štapova prekrivenih blatom. Marija, njena braća i sestre spavaju na visećim mrežama za ležanje okačenim na štipaljke ukucane u zidove spavaće sobe. Mreže su hladnije od kreveta za vreme velikih vrućina.

Poziv

Jednog dana Marija je prošla pored adventističke crkve u blizini svoje kuće. Sedokosi čovek krečio je crkvu. Marija je zastala da ga posmatra. On je pevuo neku pesmu dok je četkom prelazio preko betonskih zidova.

„Zdravo!“, čovek se osmehnuo kada je ugledao Mariju koja ga je posmatrala.

„Zdravo, senjor“, odgovorila je. „Zašto krećiš crkvu?“

„Imamo poseban program za decu u subotu“, odgovorio je. „Da li bi volela da dođeš? Imaćemo priče i puno pesama. Mislim da bi ti se dopalo.“

„Možda će doći“, rekla je Marija mašući u otpozdravu.

Subotni program

Možda će program biti zanimljiv, razmišljala je Marija. Rekla je majci za program i ona se složila da Marija ide. U subotu ujutro Marija se obukla i prašnjavim putem otišla u malu crkvu.

Sveže okrečena crkva je izgledala tako lepo. Njen novi prijatelj, sedokosi čovek, pozdravio ju je. „Drago mi je što si došla!“, osmehnuo se. „*Felis Sabado!* Blagoslovena subota! Samo prati ostalu decu do svog razreda.“

Marija je sela sa ostalom decom i pokušala da im se pridruži u pevanju veselih pesama o Isusu. Onda je nastavnica pozvala decu da se mole ponavljajući njene reči. Marija se nikada ranije nije molila. Osetila je nešto posebno znaјući da može da se moli Bogu.

Nastavnica je ispričala tako lepe priče o Bibliji. *Želim ponovo da dođem,* razmišljala je Marija.

Tako je i učinila. Naredne tri sedmice Marija je odlazila u subotnu školu. Sledeće subote Marija se probudila na majčino dozivanje.

Molitva za majku

„Šta nije u redu?“, upitala je Marija kada je videla majku kako leži u krevetu.

„Bolesna sam“, odgovorila je majka. „Ne mogu da izadem iz kreveta. Molim te, ostani danas kod kuće i postaraj se za svoje sestre.“

„U redu, majko“, rekla je Marija. „Ti odmaraj.“ Marija je bila vrlo zabrinuta. Njena majka je izgledala vrlo bolesno. Setila se šta je subotnoškolska učiteljica govorila deci. *Razgovarajte sa Isusom kao sa svojim prijateljem.* Marija se nikada ranije nije molila sama, ali je sada pognula glavu i rekla: „Dragi Isuse, molim Te izleči moju majku. Obećavam da će Te zauvek slediti.“

Mariji je bilo bolje. Znala je da je Isus čuo njenu molitvu. Ušla je nazad u kuću i pomogla svojim malim sestrama da se obuku. Napravila im je doručak i odnела majci malo vode.

„Da li ti je bolje?“, upitala ju je nežno. Majka je odmahnula glavom. „Molila sam se za tebe“, kazala je Marija. „Zatražila sam od Isusa da te isceli i obećala Mu da će Ga zauvek slediti.“

„Hvala ti, Marija“, osmehnula se majka.

Sledećeg dana, majka je i dalje bila bolesna. Doktor je kazao da to može da potraje, pa su Marija i njene sestre otišle kod bake. Marija je volela baku, ali joj je nedostajala majka. Svakog dana se molila Isusu da izleči mamu.

Iznenađenje za Mariju

Marija i njena majka ostale su sa bakom nekoliko meseci. Onda su jednog dana otišle kući. Marija je bila tako srećna kada je videla majku kako стоји na vratima čekajući ih.

„Dobro si!“, vrissnula je Marija dok je trčala da zagrli majku. „Znala sam da će te Isus isceliti!“

„Nedostajale ste mi, devojčice“, rekla je majka, grleći Mariju. „Imam iznenadenje za tebe. Kada mi je bilo bolje, setila sam se tvojih molitava i znala sam da me je Isus izlečio jer si se ti molila za mene. Otišla sam u adventističku crkvu da se zahvalim Bogu. Žena koja je tamo bila proučavala je Bibliju sa mnom, i ja sam sada adventista. Kao i tvoja braća!“

„O, majko, ovo je najdivniji odgovor na moje molitve!“, uzviknula je Marija, ponovo grleći majku. „Tako sam srećna!“

Informativni odeljak

- Brazil je zemlja na petom mestu u svetu po svojoj veličini. Samo Rusija, Kanada, Kina i Sjedinjene Države su veće.
- Brazil pokriva polovinu Južne Amerike i dom je za oko 190 miliona ljudi. Većina Brazilaca živi duž Atlantskog okeana.
- Glavni grad je Brazilija i on leži u središtu Brazila.

10. Pozivnica

Amanda živi blizu reke Amazon u severnom delu Brazila. Ko može da pokaže Amazon na karti? [Neka pokuša neko dete.]

Jednog dana Amanda je stigla kući iz škole i pronašla neki papirić na ulaznim vratima. Bila je to pozivnica na seriju crkvenih programa. Biće pesme, razgovora o zdravlju, filma o Isusu i biblijskih lekcija. Amandi je ovo zazvučalo zanimljivo, pa je pitala majku da li može da ide. Ona se složila i Amanda je otišla na prvi program.

Sticanje novih prijatelja

Amanda je bila malo stidljiva kada je prvi put ušla u zgradu, ali je pronašla svoje vršnjake, pa se osetila kao kod kuće. Na njeno iznenadenje, druga deca su vodila pevanje i uzimala učešća u programu. Amandi se sve jako dopalo.

Kada se sastanak završio, ostala je da priča sa nekom decom. Videla je neke prijatelje iz škole, a upoznala je i nove. Odlučila je da dođe i sledeće večeri. Kada je stigla kući, ispričala je majci o sastanku i pozvala je da dođe na sastanak za odrasle. Međutim, majka joj je kazala da je previše zauzeta da bi išla.

Amandina želja

Svakog dana Amanda je pozivala majku da krene s njom na sastanke. Konačna se majka složila. Uživala je na sastancima i nastavila da dolazi. Čak se upisala i na biblijska proučavanja sa nekim.

Jedne večeri pred kraj serijala, dok su Amanda i njena majka koračale kući, Amanda je kazala: „Želim da idem u adventističku crkvu. Hoćeš li ići sa mnom? Ako ne želiš, ići će sama.“

Majka je bila iznenađena kćerkinom odlučnošću. Razmišljala je o tome i odlučila da krene s Amandom. Njih dve su išle zajedno. Nakon biblijskog proučavanja sa pastorom, odlučile su da se krste zajedno. Majka je kazala pastoru da je Amanda ta koja je uticala na nju da prihvati Isusa kao svog Gospoda.

Amandina radost

Amanda se pridružila izviđačima gde uči mnogo zanimljivih stvari. Članovi kluba su odabrali partnera s kojima idu i dele knjige ljudima. Amanda priča o Isusu sa svojim prijateljima u školi i poziva

ih da se pridruže njenoj maloj grupi koja se jednom sedmično sastaje u nečijem domu da bi na zanimljiv način učila o Isusu.

„Najbolja stvar koju sam ikada učinila bila je predavanje mog života Isusu“, kaže Amanda. „On me toliko voli!“

Mi možemo da činimo ono što Amanda radi. Mi možemo da predamo svoj život Isusu. Mi možemo da delimo ljudima pozivnice na sastanke i da ohrabrujemo jedni druge u svedočenju Božje ljubavi prijateljima iz razreda i komšijama. Postoji toliko mnogo toga što možemo učiniti da bismo pomogli drugima da uče o Isusu. A još jedna stvar koju možemo da učinimo je da damo svoj misionski dar svake sedmice. Tako će još više ljudi saznati da ih Isus voli.

Informativni odeljak

- Reka Amazon je jedna od najdužih reka na svetu. Teče od zapadne granice Brazila do Atlantskog okeana dužinom od oko 6 500 kilometara. Ona ima više vode nego bila koja druga reka na svetu.
- Amazon protiče kroz najveću tropsku kišnu šumu na svetu. Skoro sve reke u severnoj polovini Brazila ulivaju se u Amazon.
- Kišne šume su dom za hiljade vrsta biljaka, životinja, ptica, reptila i riba. Mnoge od njih ne mogu se naći nigde drugde na zemlji. Ovde živi oko 70 000 različitih vrsta insekata, a naučnici još nisu otkrili sve.

Aktivnost

Zabava uz portugalski jezik

Zapazite sličnost između portugalskog i španskog jezika.

Brojevi

jedan	um
dva	DO-is
tri	tres

četiri	KVA-tro
pet	SIN-ko
šest	sais
sedam	SE-ti
osam	OI-to
devet	NO-vi
deset	des

11. Božji mali ratnik molitve

Barbara živi u Brazilu. [*Pokaži Brazil na karti.*] Majka je Barbari odmalena pričala o Isusu. Često su posećivali susede zajedno i govorili im o tome koliko ih Bog voli. Zato nije čudo što Barbara voli da priča drugima o Božjoj ljubavi. Ali njen najomiljeniji hobi je molitva za druge. Ona zna da Bog sluša molitve i da se brine za svoju decu.

Barbara, ratnik molitve

Čim je naučila da piše, Barbara je napravila molitveni spisak. Kada bi čula da je neko bolestan, tužan ili u nevolji, dodavala bi njihovo ime na svoju molitvenu listu.

Jednog dana je saznala da je njen sused, čika Petar, bolestan od nečega zbog čega ga bole svi zglobovi. Barbara je napisala njegovo ime na svoju listu i molila se za njega. Posetila ga je i kazala mu da se moli da mu uskoro bude bolje. Takođe se molila da čika Petar preda svoj život Isusu. Čika Petru se dopalo kada je čuo da se Barbara moli za njega. Jednog dana, čika Petrova supruga je otišla da vidi Barbaru. „Molim te dođi da se moliš za Petra“, kazala je. „Danas mu je jako težak dan.“

Barbara je otišla u posetu čika Petrovoj kući.

Barbarino neobično cenkanje

„Koleno me strašno боли“, rekao je čika Petar. Barbara je po boji glasa shvatila da je njen prijatelj u velikim bolovima. Nežno je spustila ruku na njegovo koleno i zatvorila oči. „Dragi Bože, Ti znaš da moj prijatelj oseća bol“, kazala je. „Molim Te, ukloni ga kako bi on

znao da ga Ti voliš i da želiš da mu bude dobro.“ Barbara je rekla amin, a zatim kazala: „Koleno će ti sada biti bolje.“

Zatim je Barbara pogledala u svog prijatelja i kazala: „Čika Petre, ako ne pozoveš Isusa da bude tvoj Prijatelj, On ne može da usliši tvoje molitve i neće ti biti bolje.“ Čika Petar je tužno klimnuo glavom.

Posetilac u subotnoj školi

Nekoliko dana kasnije, Petrova supruga zakucala je na Barbarina vrata. Kazala je Barbarinoj majci: „Moj suprug želi da ide u crkvu u subotu.“ Majka joj je dala nekoliko novčića da plati autobusku kartu do crkve. U subotu ujutro majka i Barbara ugledale su čika Petra kako stoji pored crkvenog ulaza.

„Tako mi je drago da te vidim!“, kazala je Barbara svom prijatelju. Čika Petar se nasmejao i kazao Barbari: „Imam novosti za tebe. Predao sam svoje srce Isusu i planiram da svake subote budem u crkvi.“ Barbara je čvrsto zagrlila svog prijatelja.

Ne mnogo sedmica kasnije, čika Petar je bio kršten. Nema problema sa kolenom i može da hoda bez bolova. On kaže da su ga Božja ljubav i molitve male devojčice iscelile. Barbara želi da svi znamo da Isus voli da uslišava dečje molitve. I ona je u pravu.

Misionski odeljak

- Barbara svedoči o svojoj veri moleći se za druge. Mi možemo da budemo svedoci svoje vere na mnogo načina – tako što ćemo biti ljubazni prema ljudima, nudeći pomoć u poslovima koje ne mogu da urade sami, ili odvajajući vreme da jednostavno budemo prijatelji.
- Pronađi nekoga ove sedmice s kim možeš da se sprijateljiš. Poseti suseda koji ne ide u crkvi ili nekoga ko ne može više da izlazi napolje mnogo. Ponudi se da učiniš nešto što će im biti od pomoći, kao što je čišćenje njihove verande ili odlazak u prodavnici. Onda im kaži da ih Isus voli.

12. Andđeli nad Amazonom

[Poruka onome ko će iznositi vesti: Pronadi slike reke Amazon na internetu ili u turističkim brošurama. Fotografije Halivelu su dostupne na www.AdventistMission.com]

Najduža reka u Južnoj Americi je Amazon. Ona teče od planina Andi u Peruu, samo 140 kilometara od Pacifičkog okeana [*pokaži na karti*], dužinom od skoro 6 400 kilometara, do Atlantskog okeana. [*Pokaži ušće reke.*]

Luzeiro misionski čamci

Veliki grad Manaus leži duž Amazona. [*Pokaži Manaus zapadno od Belema, na obali.*] Izvan grada na tihom rukavcu usidren je beli drveni čamac po imenu *Luzeiro*, što na portugalskom znači „svetlonoša“.* Ovaj čamac i slični njemu, nekada je plovio Amazonom obezbeđujući medicinsku negu i noseći dobre vesti o Isusu ljudima koji su živeli duž reke.

U čamcima su bili doktori, zubari, medicinske sestre i drugi koji su misionirali stanovnicima kišnih šuma. Takođe, čamci su nosili učitelje i propovednike do svojih novih radnih mesta u selima na obali reke. Čovek koji je sagradio najveći deo *Luzeiro* misionskih čamaca, zvao se Leo Halivel.

Neki ljudi još uvek pričaju priče o predivnim stvarima koje su se dešavale u danima kada su ovi missionski čamci donosili ljudima nadu i zdravlje. Jedna od tih priča zove se „Andđeli nad Amazonom“.

Trojica stopera

Pastor Halivel zaplovio je *Luzeirom* niz reku. Drveće u džungli oblikovalo je zeleni baldahin nad njim. Džek, petnaestogodšnji sin pastora Halivela, zurio je u džunglu nadajući se da će videti jaguara, „leoparda džungle“. Iznad njegove glave proletoe je predivni makao papagaj crvene, plave, zelene i žute boje, glasno krešteći. U daljinu se čulo zavijanje vunastog majmuna. Onda se motor čamca polako usporio i Džek je primetio trojicu lepo obučenih muškaraca kako mašu *Luzeiru* iz kanua.

„Zdravo!“, uzviknuo je jedan od njih. „Da li biste mogli da nas odšlepate uzvodno?“

Pastor Halivel je znao da je opasno stati stoperima. Međutim, nešto ga je nagnalo da zastane. „Baci im konopac, Džek“, kazao je svom sinu. Ovaj je to učinio i ljudi su ga privezali za svoj čamac.

Izbegavanje stena

Dvojica ljudi popeli su se u čamac i stali pored pastora Halivela dok je on pokretao čamac. Odjednom, jedan od muškaraca zgrabio je kormilo i okrenuo čamac. Tlo pod nogama im se zatreslo, a čamac se iznenada odbio od nasipa i odleto u sredinu reke. Ovaj neočekivani zaokret gotovo je izbacio Džeka iz čamca!

Pastor Halivel je zurio u vode koje su upravo prešli. Samo pet, šest metara iz pravca u kom su išli, stotine razuđenih stena ležale su ispod površine vode. Da je čamac udario u njih, slomio bi se i misionari bi možda izgubili život tog dana!

„Uh!“, uzviknuo je pastor Halivel! „Hvala ti! Spasio si nam čamac, a verovatno i živote!“

Čovek se nasmešio, ali ništa nije govorio dok je upravljao kormilom kroz stenovitu reku. Onda je čovek vratio kormilo pastoru Halivelu. „Hvala vam za vožnju, gospodine“, kazao je. „Ako možete da stanete, mi bismo sada izašli.“

Ovo je čudno! razmišljaо je pastor Halivel. *Nema znakova obližnjeg sela.* Ipak, zaustavio je čamac i dvojica ljudi popeli su se nazad u svoje kanue i krenuli niz struju.

„Gledaj gde su otišli“, Leo je kazao Džeku.

„Tata, nestali su!“, uzviknuo je sin.

Leo se okrenuo. Reka je bila prazna. Nije bilo okuke niti grebena u vodi. Trojica muškaraca i njihov čamac su nestali.

To mora da su bili anđeli! Razmišljaо je pastor Halivel dok je upravljao Luzeirom. *Hvala Ti, Gospode, što si poslao svoje anđele da nas zaštite danas!* *Kako si Ti divan Bog!*

Halivelovi su mnogo godina služili duž reke Amazon, starajući se za zdravlje ljudi i svedočeći o dobroj vesti o Isusu. Naši misionski darovi podržavali su njihov rad i nastavljaju da pomažu službu među ljudima u izolovanim selima i velikim gradovima duž Amazona.

*Fotografije Luzeira i crtež za bojenje dostupni su na www.AdventistMission.org.

Misionski odeljak

- Misionari koji su služili u *Luzeiro* čamcima putujući rekom Amazon, ostavili su trajni uticaj na tamošnje stanovnike. Pomogli su u osnivanju crkava, klinika i škola.
- Pre tri godine deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara pomogao je da se izgrade spavaone i učionice na novom adventističkom univerzitetu u severnom delu Brazila. Sada mnogi studenti mogu tamo da se školuju umesto da putuju daleko od kuće kako bi studirali u drugom delu zemlje.
- Hvala vam što dajete svoje misionske darove kako bi drugi saznali za Isusa.

Program za trinaestu subotu

Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle:

- Navežbajte pesme s našeg vebajta iz ovog tromesečja i njih možete da pevate za vreme programa ili dara.
- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 22. decembra.
- Dok prikupljate trinaesti subotnoškolski dar, podsetite sve prisutne da jedna četvrtina trinaestog dara ide direktno za projekte u Južnoameričkoj diviziji. Podsetite decu na poseban dečji projekat – priprema i nabavljanje materijala za decu-vode malih grupa u Južnoj Americi.
- **Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima** sa posebnim programom, zamolite stariju školsku decu da iznesu sledeći program trinaeste subote. Deca ne moraju napamet da nauče svoje uloge, ali bi trebalo da budu upoznati s njima kako bi ih izneli uverljivo.

* * *

Učesnici: Dva naratora i 6-10 dece školskog uzrasta. Iako učesnici ne moraju napamet da znaju svoje uloge, treba da ih znaju dovoljno dobro da bi ih izneli jasno i bez čitanja. Naratori mogu da čitaju svoje uloge, ali bi trebalo da budu upoznati s njima kako bi ih izneli uverljivo i jasno.

Rekviziti: Postavi 6-10 stolica u polukrug na jedan deo platforme. Stavi Bibliju na svaku drugu stolicu. Zamoli dvoje dece da sedne u polukrug čekajući ostale prijatelje i glumeći dijalog. Jedno od ovo dvoje dece biće vođa male grupe. To ne mora da bude najstarije dete. Deca koja sede u polukrugu nikad ne pričaju naglas. Sve se radi kroz pantomimu.

* * *

Narator 1: Južnoamerička divizija ima više od 2 miliona adventista i još ljudi se svakodnevno priključuje crkvi. Jedna od tajni ovog ubrzanih rasta jesu sastanci malih grupa.

Mala grupa je upravo ono što i samo ime kaže. Članovi crkve stvaraju male grupe koje se sastaju izvan crkve – uglavnom po kućama – na biblijskim proučavanjima. Vernici su ohrabreni da postanu deo male grupe koja zajedno proučava Bibliju, da iznose zahteve za molitvu i da pozivaju prijatelje da im se pridruže. Male grupe pomažu u upoznavanju novih prijatelja sa Isusom, jačaju vernike i uvećavaju krug prijatelja. Kada grupa poraste na veći broj članova, deli se na dve i one nastavljaju da se umnožavaju.

Iako su većina ovih grupa sačinjene od odraslih, deca takođe uživaju u dolascima na sopstvene male grupe. Hajde da vidimo kako male grupe funkcionišu i kako one rastu.

[Dva dečaka dolaze na scenu i glume da igraju košarku, skačući da ubace loptu u koš i vodeći je po „terenu“. Okreću se i lagano koračaju prema središtu scene.]

Dečak 1: Hvala ti za današnju pomoć iz matematike. Moram da jurim! *[Kreće prema stolicama koje su poređane u krug.]*

Dečak 2: Bilo mi je zadovoljstvo. Hej, gde ideš? Nadao sam se da ćemo provesti ovo popodne zajedno.

Dečak 1: Imam sastanak sa još dece. Pevamo, nekad igramo igre i pričamo o Bibliji. Zabavno je, a i nauči se puno stvari. Ej, pa hajde sa mnom!"

Dečak 2: Hm, ja sam htio da igram video-igrice, ali to nije zabavno kad si sam. [Kratka pauza.] Ok, poći ću. Mama još uvek neće doći kući.

[Dva dečaka koračaju prema stolicama, pozdravljuju dvoje dece koja su već tamo i glume kratko časkanje pre nego što sednu u tišini. Dve devojčice dolaze na scenu noseći školske knjige i polako šetaju do starijeg tinejdžera koji glumi da nešto radi u pozadini. U međuvremenu jedan dečak i devojčica zasebno dolaze iz različitih pravaca prema stolicama, pozdravljuju prisutnu decu i sedaju.]

Devojčica 1: Žao mi je što ne mogu da dođem kod tebe ove sedmice. Moji roditelji su rekli da mi tetka dolazi i žele da provedem to vreme sa njom.

Devojčica 2: Nema problema. Može sledeće sedmice. [Pauza] Hej, ja idem na malu grupu za par minuta. Hoćeš sa mnom? Dolaze neka deca iz škole, a drugi su moji prijatelji iz crkve. Zabavno je i učimo puno stvari iz Biblije, pa pozivamo svoje prijatelje da nam se pridruže.

Devojčica 1: Moram da pitam mamu. Je l' možeš da sačekaš minut?

Devojčica 2: Naravno, ali pozuri. [Devojčica trči prema tinejdžeru glumeći da je pita za dozvolu da ide na malu grupu. „Majka“ potvrđeno klima glavom i uzima joj ranac. Devojčica se vraća drugarici.]

Devojčica 1: Rekla je da mogu da idem s tobom, ali moram da se vratim kući do večere.

Devojčica 2: Važi! Hajde da požurimo. [Devojčice žure prema krugu sa stolicama, pozdravljuju svakog i sedaju. Vođa grupe nešto govoriti i deca poginju glave da se pomole.]

Narator 2: U nekim južnoameričkim zemljama kao što je Brazil, deca imaju materijale za vođe koji im pomažu da lakše vode malu grupu. Materijali sadrže biblijsku priču koja ima neku posebnu

pouku, kao i pitanja za razgovor i aktivnosti koje deci pomažu da se usredsrede na priču i zapamte njene pouke. Ovi priručnici sadrže dovoljno materijala za čitavu godinu.

Međutim, u mestima gde nema ovih materijala, deca moraju da koriste nešto drugo. Ponekad dečje biblijske teme za proučavanje ili sami smisljavaju plan pouke koristeći subotnoškolske pouke ili jednostavno odabirajući biblijsku priču i pišući pitanja za razgovor sa ostalom decom. Ovo funkcioniše, ali je mnogo teže održati interesovanje druge dece i pripremati nove pouke svake sedmice.

Adventistička deca širom sveta danas daju svoj trinaesti subotnoškolski dar da bi pomogli u pripremi i nabavljanju materijala za vođe na španskom jeziku, kako bi deca mogla uspešnije da vode male grupe i možda dovela ostalu decu do odluke da prihvate Isusa kao svoga Spasitelja.

Narator 1: Ove male grupe odgovorne su za podizanje crkava u svakom delu Južnoameričke divizije. Neke grupe se sastaju u iznajmljenim lokalima, garažama, pa čak i radnjama pogrebnih usluga. Grupe žele da svedoče drugima o svojoj novoj ljubavi prema Bogu, ali to je teško kada ih pozivaju u garaže ili pogrebne radnje na bogosluženje. Njima su potrebne jednostavne crkvice u kojima mogu da se okupljaju i umnožavaju. Deo trinaestog subotnoškolskog dara omogućiće izgradnju mesta za bogosluženje za nekoliko grupa vernika u zapadno-centralnom delu Brazila i severnom delu Perua. Većina njih ima zemljište, ali im nedostaju finansije da dovrše i najjednostavniju zgradu. Hvala vam za vaše darove koje dajete kako bi i drugi ljudi upoznali Hrista.

Narator 2: Obrazovanje naših mladih je uvek na vrhu liste prioriteta. Deo današnjeg subotnoškolskog dara podupreće izgradnju učionica za školu u Čikleju, u Peruu, i bogoslužbene sale na Adventističkoj akademiji u centralnom delu Brazila, internatskoj školi izvan glavnog grada Brazila. Deca su ushićena što su uključena u svedočenje drugima, ali nemaju crkvu u kojoj bi održavala bogosluženje.

Hajde da danas damo veliki dar kako bi adventistički vernici u Južnoj Americi mogli da nastave sa dovođenjem drugih ljudi Isusu.

[Dar]

Budući projekti trinaeste subote

Sledećeg tromesečja će biti prikazana Južna pacifička divizija. Posebni projekti obuhvataju klinike u izolovanim oblastima Papua Nove Gvineje, audio Biblije (MP3 plejere) za nepismene ljude ostrva u Južnom Pacifiku, i 15 000 Biblija. Poseban dečji projekat pomoći će u nabavljanju biblijskih tema za proučavanje sa decom u južno-pacifičkim ostrvima koja nemaju subotnoškolske pouke ni Biblije.

Drugo tromesečeće će se usredsrediti na Istočno-centralnu afričku diviziju.

Zastave Brazila i Perua

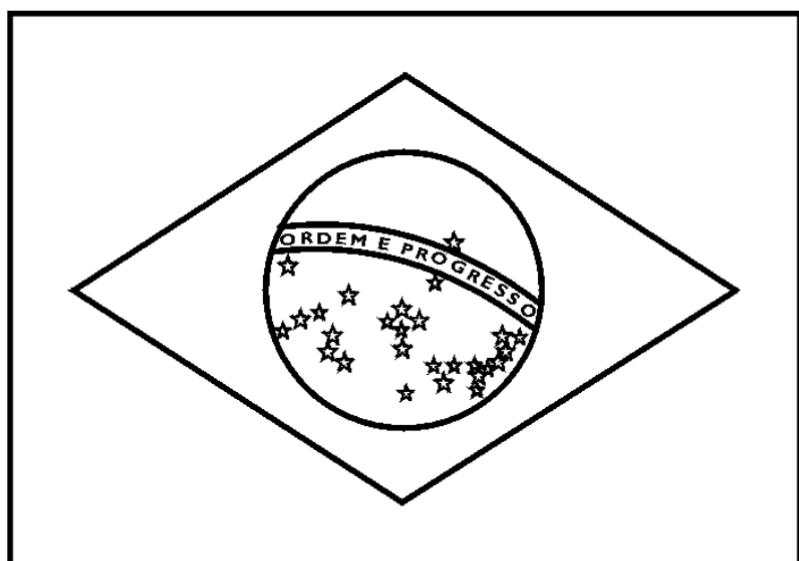
Brazil

Pozadina: zelena

Dijamant: žuti

Krug: tirkizno plavi

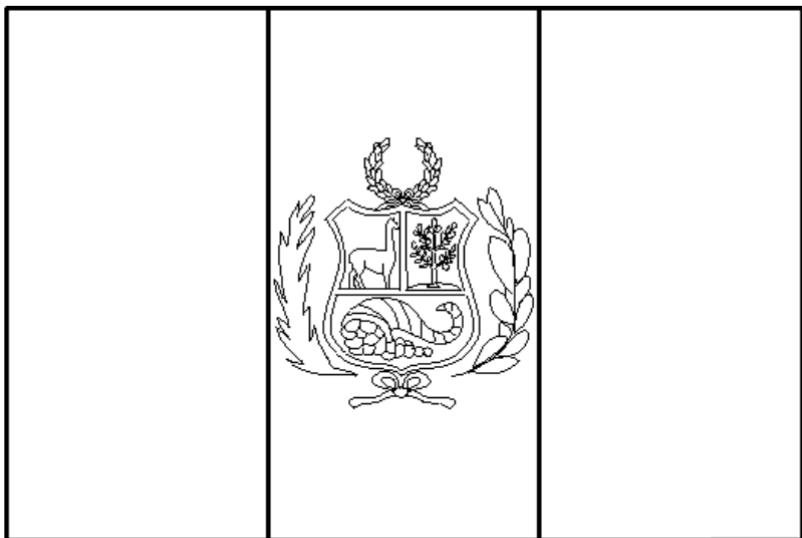
Zvezdice i središnja traka: beli

Peru

Leva i desna pruga: crvene

Središnja pruga: bela sa šarenim pečatom

Materijali za vode

Za više informacija o kulturi i istoriji centralnog Brazila i severnog Perua, posetite lokalnu biblioteku ili turističku agenciju.

Onlajn informacije. Vebajt adventističke misije sadrži dodatni materijal koji može da poboljša ovaj deo subotne škole. Potražite reči i pesme na španskom, zvaničnom jeziku Perua, i portugalskom, zvaničnom jeziku Brazila. Takođe potražite recepte i druge aktivnosti iz ovih zemalja. Idite na www.AdventistMission.org, i kliknite na „Resources“.

Tabela sa ciljem misionskih darova pomoći će u usredsredivanju pažnje na svetsku misiju i uvećati sedmične darove. Postavite tromesečni cilj darovanja i podelite ga sa 14, jedan deo za 12 redovnih subota ovog tromesečja, a dva dela za trinaestu subotu. (Zapazite da trinaesta subota pada 22. decembra ove godine, ali se tromesečeje

završava 29. decembra.) Zapisuj u tabelu sedmični napredak prema tromesečnom cilju.

Skinite sa interneta naslovnu stranu (idite na www.AdventistMission.org, kliknite na „Resources“ i „Mission Quarterlies“) i postavite je na neku tablu. Napišite naslov: „Pomozite mi da dobijem crkvu“. Svake sedmice kada postignete svoj cilj sa misionskim darom, dodajte crtež crkve na poster.

Ili nacrtajte jednostavnu crkvu na velikom papiru i „cigle“ na zidovima. Obojite po jednu svake subote kad prikupite isplanirane sume.

Podsetite članove subotne škole da rad svetske crkve zavisi od sedmičnog mionskog subotnoškolskog dara. Jedna četvrtina darova posvećena je posebnim projektima za ovo tromeseče. Ostale tri četvrtine idu u fond svetske crkve kojim se podržava svetski misionski rad Adventističke crkve.

Južnoamerička divizija

Unija	Crkve	Grupe	Članstvo	Populacija
Argentina	526	329	109,777	41,000,000
Bolivija	312	602	78,391	10,426,000
Središnji Brazil	989	688	218,137	46,540,000
Čile	623	311	113,738	17,100,000
Ekvador	194	337	45,900	14,475,000
Severni Brazil	1,239	1,018	181,312	13,128,000
Severni Peru	1,025	1,579	182,628	12,420,000
Severoistočni Brazil	1,516	2,316	347,061	50,215,000
Severozapadni Brazil	725	540	117,722	5,460,000
Paragvaj	60	52	12,437	6,459,000
Južni Brazil	864	977	172,688	26,410,000
Južni Peru	975	1,459	185,542	17,050,000
Jugoistočni Brazil	1,071	1,017	164,895	37,700,000
Urugvaj	50	27	7,473	3,360,000
Zapadnocentralni Brazil	529	640	104,995	13,860,000
UKUPNO	10,698	11,892	2,042,196	315,603,000

Projekti

- Brazil: crkve za postojeće grupe vernika u zapadnocrkalnom delu Brazila;
- Brazil: crkva za adventističku akademiju u centralnom delu Brazila;
- Severni Peru: crkve za postojeće grupe vernika;
- Severni Peru: auditorijum za adventističku školu u Čikleju, Peru;
- DEČJI PROJEKAT: materijal za obuku dece koja vode male grupe u severnom delu Perua

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Grujičić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.
Za internu upotrebu